

Jeanne 90

Jeanne Van den Eynde, Roosendaels oudste bewoonster, werd in september 2009 negentig jaar. Ze woont in één van de huisjes van het Poortgebouw. Zij is er geboren, haar ouders hebben er gewoond, en haar grootouders ook. De volle negentig jaar heeft ze op Roosendael gewoond. Dat heeft waarschijnlijk geen enkele kloosterzuster, baron, knecht of meid haar ooit voorgedaan.

Voor Roosendael is zij een belangrijk stuk 'Levend Erfgoed', een Monument op zich. Haar getuigenissen hebben dikwijls verhelderende beelden gebracht van de gebeurtenissen die wij meestal alleen kennen van bovenuit, uit officiële documenten, uit het archief van de 'Meesters', de eigenaars... Jeanne, als één van de 'pachters' die soms nog wel een beetje als lijfeigenen werden behandeld. Ze brengt een kritisch, maar toch positief verhaal in kikkorsperspectief, van 'Downstairs'.

Ze werd geboren in 1919: de Eerste Wereldoorlog had op Roosendael dramatische sporen nagelaten: in het Château was in 1914 een Duits commando ondergebracht, en het werd daarom door de Belgen in puin geschoten. Zelf heeft ze het niet meegemaakt, maar de verhalen van haar vader, soldaat in de 'Grote Oorlog' kent ze nog wel.

De Tweede Wereldoorlog heeft ze wél meegemaakt: het overnachten in de zelfgegraven 'abri' of schuilkelder (die wij enkele jaren geleden op haar aanwijzingen opnieuw hebben uitgegraven), en de inslag van de V1 in 1944, die nog enkele oude abdijgebouwen, heringericht als herberg, in puin legde.

De verhalen van Jeanne werden in verschillende interviews op band en op beeld opgenomen.

Toen wij Jeanne in 1971 leerden kennen, was zij net weduwe geworden en ze leefde alleen in het kleine Poorthuisje. Wij leerden ook haar sobere levenswijze kennen. Zij had hier vroeger samengewoond met haar grootouders, haar ouders en haar zus, en later met haar man en met haar zoon: een woonkamer met een kolenkachel, een slaapkamer en een stal, meer was er oorspronkelijk niet. De man van Jeanne timmerde een stukje keuken in de stal, en een kleine veranda langs de zonnkant. Verder was er het boerentoilet buiten en de eeuwenoude waterput, want lopend water was er niet. In de loop van de diverse renovatie- en restauratiefases van het Poortcomplex, van 1984 tot 2004, kwam dat comfort er wel, maar niet op vraag van Jeanne. Voor haar hoeft dat eigenlijk niet, ze had meer last van de verbouwwerken dan van een rudimentaire inrichting.

Zo hebben wij Jeanne al die tijd gekend, en voor ons is ze op die 40 jaar bijna niet veranderd: een scherp observatievermogen – niets van wat op Roosendael gebeurt, gaat ongemerkt aan haar voorbij - altijd een kritische eigen mening, maar toch altijd tevreden en hartelijk.

Wij waren en zijn er altijd welkom. Wij hadden ook het voorrecht om met de familie haar 90ste verjaardag mee te vieren. Van de vzw Roosendael kreeg Jeanne een portret van haarzelf, van Stefan Dewickere, onze huisfotograaf.

Met haar record langste bewoner, met haar verdiensten als hardwerkende ‘pachter’ en met haar gastvrijheid, verdient zij een plaats in de portrettengalerij van abdissen, baronnen en andere abdij- of kasteelbewoners op Roosendael.

Paul Van Schoors.